

ஸ்ரீ ஹரி:

பூஜ்யஸ்ரீ முரளிதர ஸ்வாமிகளின்

மதுரமுரளி

தெய்வீக மாதப் பத்திரிகை

வேணு : 1

மே 1996

காணம் : 10

ஸ்ரீ ஹரி :

பூஜ்யஸ்ரீ முரளிதர ஸ்வாமிகளின்

மதுரமுரளி

(தெய்வீக மாதப் பத்திரிகை)

வேணு : 1

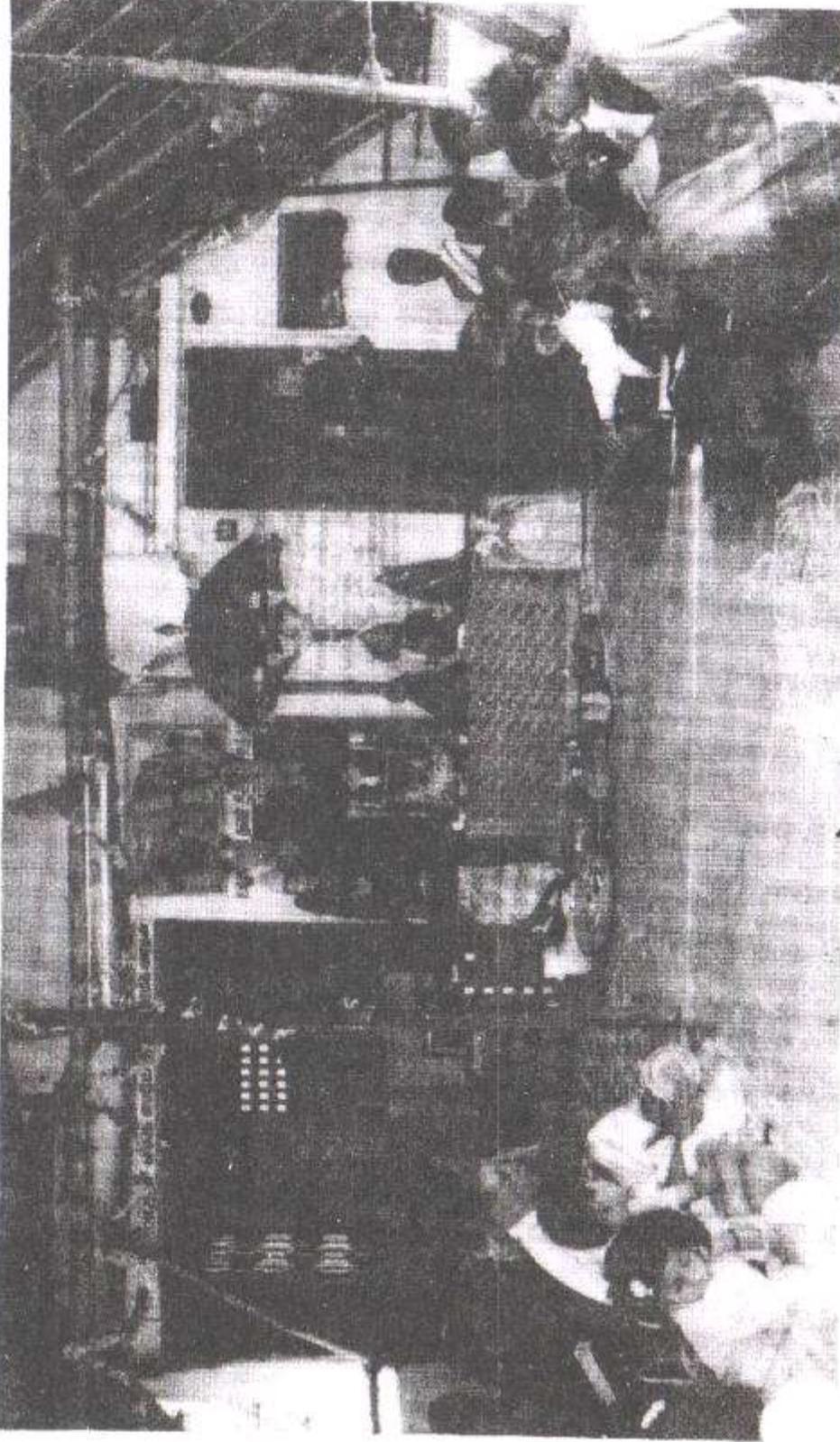
மே 1996

காணம் : 10

விஷய ஸூசிகை

	பக்கம்
1. ஸ்ரீ குருஜியின் கீர்த்தனம்	3
2. மதுரமான மஹனீயர் - 6	4
3. ஸ்ரீ குருஜி - 9	7
4. யுக தர்ம ஸ்தாபகர்கள் - 8	9
5. ஸம்ஸ்க்ருத ஸம்மேளனத்தில் ஸ்ரீ குருஜியின் உரை - 4	14
6. ஸ்ரீ குருஜியின் சம்பாஷணைகளிலிருந்து - 9	16
7. ப்ரச்நோத்தர ரத்நமாலிகா - 4	21
8. செய்திகள்.	31
9. நடக்க இருக்கும் நிகழ்ச்சிகள்	32

சென்னை ப்ரேமிக பவனில்
ஸ்ரீ ருக்மணி கல்யாண வைபவம்

ஸ்ரீ ஹரி:

ஸ்ரீ குருஜியின் கீர்த்தனம்

ராகம்: - கல்யாண வஸந்தா

தாளம்:- ஆதி

பல்லவி

உன்னைப் பாடாத நாலினால் பயனுண்டோ
பாண்டுரங்கா பாண்டுரங்கா

அனு பல்லவி

ஊமையாய் செலிடாய் குருடாய்
எத்தனையோ பேர் தவிக்க
இத்தனை அருள் செய்தும்
உன்னிடம் பக்தி இல்லையே

சரணம்

நாலினால் உன் நாமம் பாட வேண்டும்
மனதினால் உன்னையே நினைக்க வேண்டும்.
எங்கும் எதிலும் உனையே காண வேண்டும்.
முரளிதரனுக்கு இதையே அருள வேண்டும்.

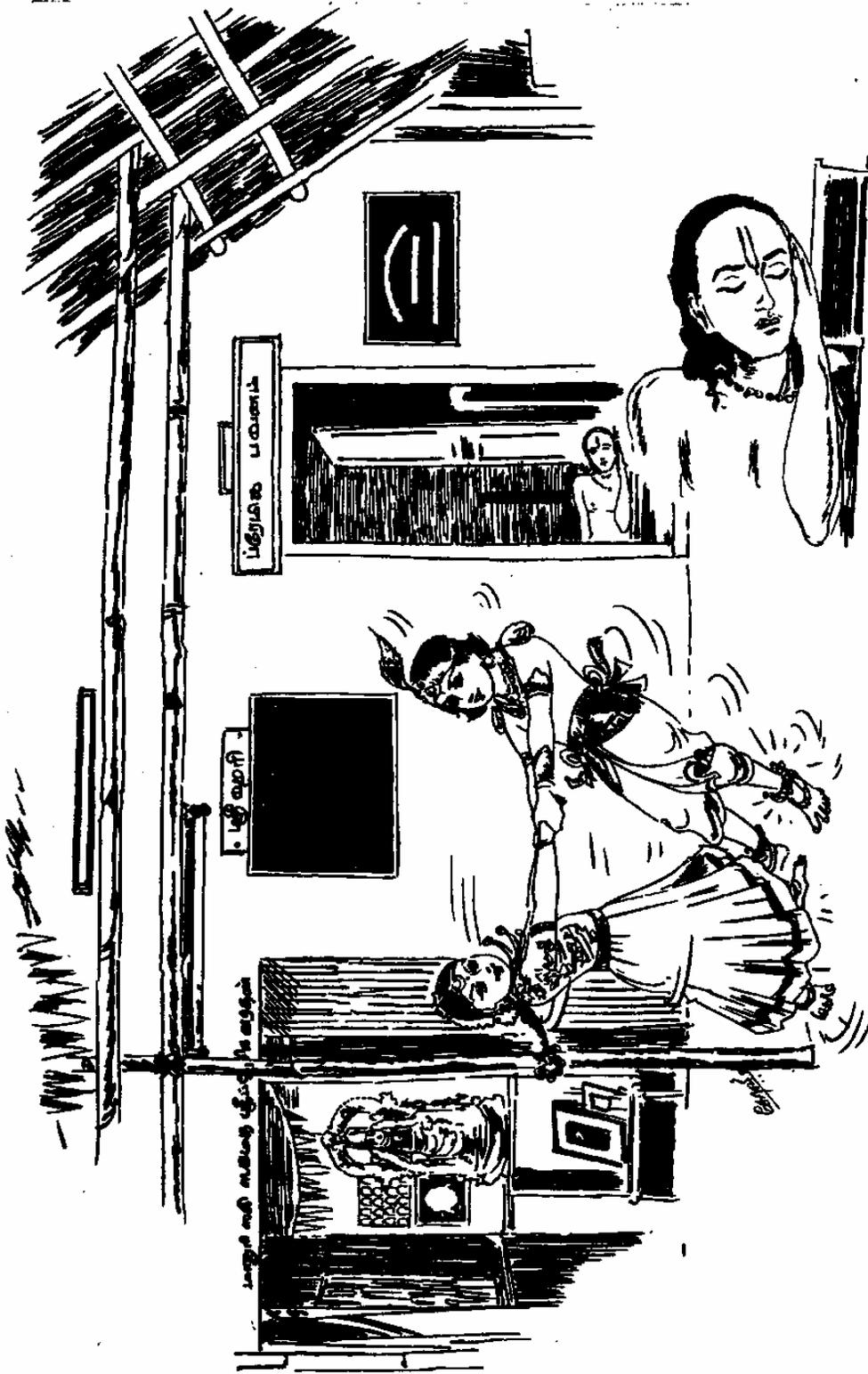
All Photographs by : Sri S. Sridhar

ஸ்ரீ பிருந்தாவனத்திற்கு நாங்கள் மணல் திட்டில் பாடிக்
கொண்டே எங்களை மறந்து ஆடிய பொழுது பகவானுடைய
பாதங்களும் அதில்
தாமரை ரேகையும்
தோன்றிய விதத்தை
சென்ற இதழில்
குறிப்பிட்டிருந்தேன்.
நாங்கள் அதற்குப்
பிறகும் பிருந்தாவனம்
சென்றோம். நிச்சய
மாக அநேக முறைகள்
மீண்டும் செல்லத்தான்
போகிறோம். ஆனால்
நாங்கள் முதல் முறை
யாத்திரை சென்றது
போல் எந்த முறையும் அமைய முடியாது.

'ப்ரேமிக பவனி'ல்
விடாமல்
நாம ஸங்கீர்த்தனமும்
ஸத் ஸங்கமும் நடந்து
வருவதால், பெருமாள் சன்னதி
முன்பு ஸான்றியத்தை
இன்றும் நன்றாக
உணர முடியும்.

அநேகமாக பிருந்தாவனத்தில் ஸ்ரீ குருஜி அவர்கள் ஸ்ரீ
க்ருஷ்ண பாவத்துடனேயே இருந்தார். ஸ்ரீ க்ருஷ்ண லீலைகளை
அனுசரிப்பதே செய்தபடியே ஸ்ரீ குருஜி வர, நாங்களும்
உற்சாகத்துடனும் ஆனந்தத்துடனும் ஆடிக்கொண்டும் பாடிக்
கொண்டும் உடன் சென்றோம். ஸ்ரீ குருஜி ஓடினாலும் சரி,
நடந்தாலும் சரி, அவருக்கு ஸமமாக யாரும் போக முடியாது.

அவ்வளவு வேகமாக நடப்பார். படிக்கட்டுகளையும் சிறு குழந்தை ஏறுவது போல் ஓடி, கிடு கிடு என்று ஏறி விடுவார். அவருக்கு ஸமமாக நடப்பது. அவருக்கு ஸமமாக ஓடுவது என்று நாங்களும் போட்டிப் போட்டுக் கொண்டு உடன் செல்வோம். யமுனையில் ஸ்நானம் செய்யும் பொழுது ஜலக்ரீடை செய்து விளையாடினார். பாங்கே விஹாரி தரிசனம் செய்து விட்டு வரும் பொழுது கழுத்து நிறைய மலர் மாலைகளை தரித்துக் கொண்டு கையில் ஒரு குழலையும் வைத்துக் கொண்டு அவர் விளையாடிய விளையாட்டுக்கள், எங்களை, கண்ணன் பிருந்தாவனத்தில் இருந்த அன்றைய நாட்களுக்கே கொண்டு சென்று விட்டது என்றால் அது மிகையாகாது. இன்றும் நாங்கள் அதை நினைத்து நினைத்தே ஆனந்தம் அடைவோம். எங்களுக்கெல்லாம் அதுவே தியானமாக அமைந்து விட்டது.

ஸ்ரீ குருஜி பிரேமிக பவனம் நிர்மாணம் ஆன புதிதில் எல்லாம், ஸத் ஸங்கம் கால தேசத்திற்கு உட்படாமல் நடந்து கொண்டேயிருக்கும். இரவு வெகு நேரம் வரை பஜனை நடக்கும். பிறகு டோலோத்ஸவத்திலும் அநேக கீர்த்தனைகள் பாடுவார். இவையெல்லாம் முடிந்த பிறகு கால்களில் கஜ்ஜையைக் (சலங்கையை) கட்டிக் கொண்டு வெகு நேரம் ஸ்ரீ க்ருஷ்ண கீர்த்தனைகளைப் பாடிக்கொண்டும் ஆடிக்கொண்டும் இருப்பார். நாங்கள் கீழிருந்தபடியே கேட்டுக்கொண்டு இருப்போம். விடாமல் நாம ஸங்கீர்த்தனமும் ஸத் ஸங்கமும் நடந்து வருவதால் பெருமாள் சன்னதி முன்பு ஸான்றியத்தை இன்றும் நன்றாக உணர முடியும். ஸ்ரீ குருஜி 'இரவில் ராதையும் கிருஷ்ணனும் வெளி ஹாலில் காலில் சலங்கை கொஞ்ச விளையாடுவதாக' பல முறை என்னிடம் கூறியுள்ளார்கள்.

(தொடரும்)

- ஜயந்தி ஜானகிராமன்

ஸ்ரீ குருஜி - 9

ஸ்ரீ குருஜி அவர்களின் வாழ்க்கைச் சம்பவங்களை, அவர்கள் வாய்முகமாகச் சொல்ல, அவற்றைத் தொகுத்து எழுதும் தொடர் கட்டுரை.

- எஸ். ஜயராம்

அந்த காலத்தில் எல்லாம் என்னுடைய மனது முழுவதிலும் ஸ்ரீ மஹா பெரியவாளே நிறைந்திருந்தார். என்னால் வேறு எந்த ஸ்தலத்திற்கோ, கோவிலுக்கோ செல்ல முடியவில்லை என்பொழுது காஞ்சிபுரம் சென்று ஸ்ரீ பெரியவாளைப் பார்க்க போகின்றோம் என்று ஒரே தவிப்பாக இருக்கும். அப்படி

**நான் நடந்து சென்றாலும்
பஸ்ஸில் பயணம்
செய்தாலும், என் முன்பு
ஸ்ரீ பெரியவாள் தண்ட
கமண்டலங்களுடன்
மந்தஹாஸம் செய்து
கொண்டு நிற்பது போன்ற
ஒரு தோற்றம் எப்பொழுதும்
தோன்றிக் கொண்டே
இருக்கும்.**

காஞ்சிபுரம் சென்றாலும் காமாட்சி அம்மன் கோவிலுக்கோ, ஏகாம்பரேஸ்வரர் கோவிலுக்கோ, வரதராஜ ஸ்வாமி கோவிலுக்கோ, எங்கும் போக எனக்கு எண்ணம் இராது. நேராக ஸ்ரீ பெரியவாள் சன்னதி முன்பு போய் நின்று விடுவேன். அவர் தரிசனம் தரும் நேரங்களில் அவரையே பார்த்துக் கொண்டிருப்பேன். அதுவே இனம் புரியாத ஒரு ஆழ்ந்த அமைதியையும் அதனால் உண்டாகும் ஆனந்தத்தையும்

ஏற்படுத்தும். தரிசனம் இல்லாத நேரங்களில் தனியாக ஒரு இடத்தில் அமர்ந்திருப்பேன். அல்லது பெரியவாளின் பக்தர்கள் யாராவது வந்து பெரியவாளைப் பற்றி ஏதாவது சொல்லிக் கொண்டிருப்பார்கள்.

அப்பொழுது எந்த அளவிற்கு என்னுடைய மனது பெரியவாளுடைய தியானத்தில் தன்மயப்பட்டிருந்தது என்றால், ஏதாவது ஒரு காஞ்சிபுரம் செல்லும் பேருந்தைப் பார்த்தாலே உடம்பெல்லாம் மயிர் கூச்சம் ஏற்படும். யாராவது மடி உடுத்திக் கொண்ட பாட்டிமார்களைப் பார்த்தாலே பெரியவாளைப் பார்ப்பது போல் தோன்றி அவர்களை ஸேவிக்கத் தோன்றும். 'சந்திரசேகரா' என்ற பெயரைக் கேட்டாலோ அல்லது எங்காவது படித்தாலோ, சொல்லொண்ணா ஆனந்தம் ஏற்படும். நான் நடந்து சென்றாலும், பஸ்ஸில் பயணம் செய்தாலும் என் முன்பு பூர் பெரியவாள் தண்ட கமண்டலங்களுடன் மந்தஹாஸம் செய்து கொண்டு நிற்பது போன்ற ஒரு தோற்றம் எப்பொழுதும் தோன்றிக் கொண்டே இருக்கும்.

(தொடரும்)

அறிவிப்பு 1:

'மதுரமுரளி' ஜூன் 96 இதழுடன் ஒரு வருஷம் பூர்த்தியாகவுள்ளது. சந்தாதாரர்கள் இரண்டாம் வருஷத்திற்கான சந்தாவைப் புதுப்பித்துக் கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொள்ளப் படுகிறார்கள்.

அறிவிப்பு 2 :

சந்தாதாரர்கள் மதுரமுரளி இதழுக்குக் கடிதம் எழுதும்போது தங்கள் சந்தா எண்ணைக் குறிப்பிட்டு கீழ்க்கண்ட விலாஸத்திற்கு விவரம் எழுதும்படி கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

மதுரமுரளி, வி. சங்கரன் (தொலை பேசி எண் : 4840527),
5/3, MIG Flats, பி.டி. ராஜன் ரோடு, கே.கே. நகர், சென்னை - 78.

யுக தர்ம ஸ்தாபகர்கள் - 8

ஸ்ரீ ஸ்ரீதர வேங்கடேசர்

ஸ்ரீதரர். ஸாதுக்களின் ஸங்கத்திற்காக ஏங்கினார். நாளுக்கு நாள் இந்த தாபம் அதிகமாகவே, தன்னிடம் மிக்க மரியாதையும், அன்பும் கொண்ட அரசனையும், மந்திரி பதவியையும், பல தலை முறைகளுக்குக் காணும்படியான பிதூரார்ஜிதமான சொத்துக்களையும் தியாகம் செய்யத் துணிந்தார். மஹாத்மாக்களின் ஹ்ருதய காம்பீர்யத்தை மஹாத்மாக்களே அறிய முடியும்.

ஸ்ரீதர ஐயாவாள் தக்ஷிண தேசம் சென்று ஸ்ரீ போதேந்திராளைத் தரிசிக்க அவா கொண்டிருந்தும் உயர்ந்த ராஜ போகத்தில் பழக்கப்பட்ட தாயாரையும், மனைவியையும் தன் வழிக்கு அதாவது ஸர்வ போகங்களையும் விட்டு உஞ்சவ்ருத்தித் தர்மத்திற்கு ஆட்படுத்தத் தயங்கினார். அவர்களோ இவரைப் பிரிந்து எக்காரணத்தினாலும் இருக்க ஸம்மதிக்க மாட்டார்கள். ஆகவே விட்டுச் செல்ல இயலவில்லை. ஐயாவாளின் மனப்போக்கை அறிந்து கொண்ட இரு பெண்மணிகளும் எந்நிலையில் அவர் இருந்தாலும் அவரைத் தொடர்ந்து வர ஸம்மதித்து தங்கள் இருவருக்குமே ஐயாவாளின் முக மலர்ச்சியே லக்ஷியம் என்பதைக் கூற, சிவபெருமானின் கருணையாகவே இதையும் எண்ணி அனைத்து அரச மரியாதைகளையும் தியாகம் செய்துவிட்டு செல்வங்களையும் உசிதமான ஏழைகளுக்கும் தர்மங்களுக்குமாக அளித்து விட்டு 'சிலோஞ்ச வ்ருத்யா பரீதுஷ்டசித்த:' எனும்படி உஞ்சவ்ருத்தித் தர்மத்தை மேற்கொண்டு மன்னனையும்

ஸமாதானப்படுத்தி, பந்து பரிவாரங்களையும் நகர மக்களையும் ஆஸ்வாஸப்படுத்தி விட்டு, சாந்தராகவும், ப்ரஸன்னராகவும், கம்பீரமாகவும் கிளம்பி அன்னையுடனும் மனைவியுடனும் திருச்சிராப்பள்ளி எனும் பதியை வந்தடைந்தார்.

திருச்சிராப்பள்ளியில் கோயில் கொண்டுள்ள கருணைக்கடலான தாயுமானவரின் (மாத்ருபூதேச்வரர்) கருணா ப்ரவாஹம் இவரை ஆட் கொண்டது. மலை மீதமர்ந்து தாயுள்ளத்துடன் தயை புரியும் எம்பெருமானை இவர் தினமும் மும்முறையாவது மலையேறி சென்று வணங்காமல் இருக்க மாட்டார். ஸ்ரீ ஐயாவாளின் பொலிவு, அடக்கம், ஸகல ஜனங்களிடமும் கொண்டுள்ள ப்ரேம பாவம், அஸாதாரண ஞானம், இவைகளால் கவரப்பட்ட அந்த ஊர் மக்கள் அவரைக் காணுந்தோறும் மாத்ருபூதேச்வரரே வருகிறாரோ எனும் எண்ணத்தில் மகிழ்ச்சியுடனும், மிக்க மரியாதையுடனும் நடந்து கொள்வார்கள். தினந்தோறும் காவிரி ஸ்நானமும், சிவ தர்சனமும், ஸாதுக்களது ஸங்கமும், பவித்ரமான உஞ்சவ்ருத்தித் தர்மமும் அவர் மனதிற்கு ஒப்பற்ற சாந்தியையும் உவகையையும் அளித்தது.

ஒரு நாள் சோழ ராஜனின் அமாத்யரின் ஸஹோதரர் பகவந்த ராயர் என்ற ஓர் கவி திருச்சிராப்பள்ளி வந்திருந்தார். அவர் ஓர் சிறந்த கவி. ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் காவியங்கள், நாடகம் இவற்றை இயற்றியவர். அவர் தாயுமானவர் ஸன்னதியில் ஸ்ரீ ஐயாவாளைத் தரிசித்தார். ஊர் மக்களனைவரும் அவரிடம் காட்டும் பக்தியையும் மரியாதையையும் கண்ட அவர் வினோதமாகவே பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். பின்னர் ஐயாவாள் தனிமையில் இருக்கையில் இந்தக் கவி தன்னையுமறியாமல் ஏதோ ஓர் உந்துதலில் அவரிடம் சென்றவர் அவரை நமஸ்காரமும் செய்தார். ஸ்ரீ ஐயாவாள் இயல்பான அன்பு

ததும்பும் வாக்கியங்களால் அவரை விசாரித்தார். பகவந்த ராயரும் ஸந்தர்ப்பம் கிடைத்ததே என்று மகிழ்ந்தது தன்னைப் பற்றி விரிவாகக் கூறி தான் இயற்றிய காவிய நாடகங்களைப் பற்றியும் தனது காவியங்களிலிருந்து சில ச்லோகங்களை விமர்சித்து இலக்கிய சிறப்புகளையும் கூறினார்.

பிறரைப் போற்றி கௌரவிப்பதல்லவா ஸாதுக்களின் பண்பு! 'அமாளினா மானதேன' என்ற இந்த பாகவத லக்ஷணத்திற்கு இணங்க ஸ்ரீ ஐயாவாள் அவரது பாண்டித்யத்தை மிகவும் போற்றினார். அவரது பேச்சிலிருந்தே இவர் அஸாதாரண புருஷர் என உணர்ந்த அந்தக் கவியும் தாங்கள் எழுதிய காவியங்கள் ஏதேனுமிருந்தால் அதைக் கூறுங்கள். ரஸிக்க ஆசைப்படுகிறேன் என்றார். அதற்கு ஸ்ரீதர ஐயாவாள்

எனக்கு அது போன்ற ஓர் எண்ணம் இதுவரை தோன்றவில்லை. ஆயினும் தாங்கள் என் காவியத்தை ரஸிக்க வேணும் என்று கூறுகிறீர்கள். சிவபெருமானின் நாம கீர்த்தனத்தையே ரஸிக்கும் நான் அவர் க்ருபையுடன் தங்களுக்காக ஓர் ஸ்லோகம் செய்கிறேன். தங்களைப் போன்ற மஹாத்மாக்களின் வாக்கை மீறக்கூடாதல்லவா என்று கூறி அப்போதே ஓர் ஸ்லோகம் இயற்றினார்.

“வீலஸத் கன புஷ்ப புஷ்ப புஷ்பம்,
வீரஹ ஸ்த்ரீ ஜன மார மார மாரம் ।
வீனாதா மர ராஜ ராஜ ராஜம்,
வீஷமாக்ஷம் பஜ கால கால காலம் ॥”

இந்த சொல், பொருள், நயம் மிக்க ஸ்லோகத்தைக் கேட்ட பகவந்த ராயர் பிரமித்துப் போய்விட்டார். மீண்டும் சில முறை கூறும்படி கேட்டார். அப்படிக்கேட்டும் அந்தக் கவி இந்த ஸ்லோகத்தின் பொருளை உணர முடியாமல் தன் வித்யையின் மீதிருந்த வீண் கர்வம் ஒழிய பொருள் கூற வேண்டினார். பூதிர ஐயாவாளோ, “இது ஒண்ணும் பெரிய சாஸ்த்ரார்த்தம் இல்லை. ஒரு வேடிக்கைதான். மேகத்திற்கு ஆகாச புஷ்பம் எனப் பெயர். ஜலம், அதில் ஓர் புஷ்பம். அதை முடியில் புஷ்பமாக தரித்தவர் என்பது முதல் அடியின் பொருள். கணவனைப் பிரிந்த விரஹ ஸ்த்ரீகளை மரிக்கச் செய்யும் அளவு கொடுமைப்படுத்திய மாரனை - மன்மதனை - மரிக்கச் செய்தவர். இது இரண்டாமடியின் பொருள். தேவர்களின் ராஜாவான இந்திரனும், அரசர்களின் அரசரான சக்ரவர்த்தியும் வணங்கும் பாதமுடையவர். இது மூன்றாமடியின் பொருள். காலம் என்பது ஆயுள். அதை முடிப்பவன் காலன். அவனுக்குக் காலனாக - கால காலனாக - இருப்பவர், மேலும் முக்கண்ணருமான சிவபெருமானை பூஜிப்பாயாக என்பதே நான்காம் அடியின் பொருள். இவ்வளவு தான்” என்றார்.

இதைக் கேட்ட கவியோ, 'இவ்வளவுதானா' இது என்ன ஸாதாரணமாக செய்யக்கூடிய காரியமா! பரம பூஜ்யரே! இவ்வளவு மேதா விலாஸத்துடன் விளங்கும் தாங்கள் மிகவும் வினீதராகவும், ஸுலபராகவும், அஸுயையற்றவராகவும் யாவரையும் கொண்டாடுபவராகவும், பண்டிதர்களிடம் காணப்படும் சில தோஷங்களற்றும், சாந்தராகவும் விளங்குவது இந்தக் கவிதையைவிட, வியப்பளிக்கும் ஓர் விஷயம்! ஸ்வாமின்! தாங்கள் எங்களது தஞ்சை மண்டலத்திற்கு விஜயம் செய்ய வேண்டும். மஹாராஜா ஸஹாஜி அவர்கள் தங்களது பாண்டித்யத்தை மிகவும் கௌரவிப்பார். அவர் ஓர் வித்வத் ப்ரியர் என்றார்.

புரீதர ஐயாவாளுக்கு ராஜ தரிசனம், ஸன்மானம் இவை யாவும் ஒரு பொருட்டே அல்ல. தன் திவான் பதவியைத் தியாகம் செய்தவர். தான், கர்நாடக ஸமஸ்தானத்தின் திவான் என யாரிடமும் கூறிக் கொள்ளவும் விரும்பாதவர். வித்வானுடைய இந்த அழைப்பைக் கேட்டதும் ஓர் புன்முறுவல் பூத்தார். அரசர் குணவானாக இருப்பதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். எனக்கும் அங்கு வந்து புரீ பகவன்னாம போதேந்திர ஸ்வாமிகள், புரீ ஸதாசிவ ப்ரும்மேந்திராள் போன்ற மஹான்களைத் தரிசிக்க மிகவும் விருப்பமுண்டு. தயாமயனான சிவபெருமான் எப்போது ஸங்கல்பிக்கிறாரோ அப்போது அந்த பாக்கியம் கிடைத்து விடும் என்றார்.

புரீ புரீதர ஐயாவாளின் ஒவ்வொரு சொல்லும் கவி பகவந்த ராயரை ஆகர்ஷித்தது. மீண்டும் ஒரு முறை நமஸ்கரித்து தஞ்சை மண்டலத்திற்கு வரும்படி ப்ரார்த்தித்துக் கொண்டு விடை பெற்றார்.

(தொடரும்)

சென்னை அகில பாரத ஸாது சங்கம் சார்பில் பரணூர் மஹாத்மா ஸ்ரீ ஸ்ரீ க்ருஷ்ணப் ப்ரேமி ஸ்வாமிகளால் நடத்தப்பட்ட ஸம்ஸ்க்ருத ஸம்மேளனத்தில் 28-11-95 அன்று ஸ்ரீ குருஜி ஆற்றிய உரையின் தொடர்ச்சி - 4

ஸ்ரீ போதேந்திராள்:

இவ்வளவு ஸுலபமாக ஒரு மார்க்கம் இருக்க அநேக ஜனங்கள் ஏன் இந்த மார்க்கத்திற்கு வருவதில்லை என்று தோன்றுகின்றது அல்லவா? அதற்குக் காரணம் என்ன தெரியுமா? மார்க்கம் ஸுலபமாக இருப்பதே காரணம். எந்த ஒரு வஸ்து நமக்கு ஸர்வ ஸுலபமாக போய் விட்டதோ, அந்த வஸ்துவிடம் நமக்கு அலட்சியமும் அவ நம்பிக்கையும் வந்து விடும்.

ஒரு பெரிய பிரபுவிற்கு வயிற்றில் உபாதை ஏற்பட்டது. அவருக்கு அந்த உபாதை தீருவதற்காக அவருடைய பாட்டி தன் வீட்டில் உள்ள ஒரு பச்சிலையைக் கொண்டு கஷாயம் வைத்துத் தருவதாகக் கூறினார். ஆனால், அந்த பிரபுவோ பாட்டியை ஏளனமாக பரிகசித்து விட்டு ஒரு பெரிய ராஜ்ய வைத்யரை சிரமப்பட்டு தேடிச் சென்று மிகப் பொருளையும் செலவழித்து மருந்து வாங்கி சாப்பிட்டு ஸ்வஸ்தம் அடைந்தார். பாவம் அவருக்கு தெரியாது, அந்த மருத்துவர் கொடுத்த மருந்து தன்னுடைய பாட்டி சொன்ன அதே கஷாயம்தான் என்று. தன் வீட்டு தோட்டத்தில் இருக்கும் மூலிகையால் தயாரிக்கப்படுவது என்பதாலும் தன்னுடைய பாட்டி தயாரித்துக் கொடுப்பது என்பதினாலும் அதன் மேல் அலட்சியம் வந்தது இல்லையா?

அது போல் பகவந் நாமாவை ஸ்த்ரீ புருஷன் என்ற வித்யாசமில்லாமல் யார் வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம். எந்த ஜாதியைச் சேர்ந்தவரும் சொல்லலாம். திக், தேசம், காலம் போன்ற எந்த நியமங்களும் இல்லை என்பதினாலேயே ஸர்வ ஜனங்களுக்கும் இதில் அலட்சியம் வந்து விடுகின்றது. ஸ்ரீ போதேந்திர ஸ்வாமிகளோ, ஒருவனுக்கு அவனுடைய பாபத்தின் காரணமாகத்தான் பகவந் நாமாவில் ருசியும்

நம்பிக்கையும் வருவதில்லை என்று சித்தாந்தம் செய்துள்ளார்.

காட்டில் விறகு வெட்டி, தன்னுடைய மனைவி கஞ்சி காய்ச்சுவதற்காக, சந்தன மரங்களையே வெட்டிக் கொண்டு வருவான். சந்தன மரங்களை அடுப்பு எரித்தே அவள் கஞ்சி காய்ச்சுவாள். விறகு வெட்டிக்கு அதனுடைய அருமை தெரியா விட்டாலும், சந்தன மரம் சந்தன மரம் தானே! அது போல, நமக்கு ஸுலபமாகக் கிடைப்பதாலும், அருமை தெரியாததாலும் பகவந் நாம கீர்த்தனத்தில் அலட்சியம் வந்து விடுகின்றது.

ஸ்ரீ போதேந்திர ஸ்வாமிகளை சாக்ஷாத் ஆதி சங்கரரின் மறு அவதாரம் என்று சொல்கின்றோம். என்னிடம் ஒருவர், அவதாரம் என்றால் நிக்ரஹம் இருக்க வேண்டும் என்று கூறுகின்றார்களே, உதாரணத்துக்கு ராமாவதாரத்தில் ராவண வதம், ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாவதாரத்தில் கம்ஸவதம் என்றெல்லாம் ப்ரஸித்தியாக இருக்கின்றனவே என்றார். நான் அவதாரம் என்றால் அவசியம் நிக்ரஹம் இருக்க வேண்டும் என்று இல்லை, ஆனால் அப்படித்தான் இருக்க வேண்டும் என்றால் போதேந்திர ஸ்வாமிகளின் அவதாரத்திலும் நிக்ரஹம் உள்ளது என்றேன். அவர் என்ன நிக்ரஹம்? என்றார். ஆச்சர்யமாக, **அர்ச்சாவ தாரத்தின் அவ நம்பிக்கையை நிக்ரஹம் செய்து விட்டார். பஜனத்தின் அலட்சியத்தை நிக்ரஹம் செய்து விட்டார். இதிகாச புராணங்கள் எல்லாம் கட்டுக்கதை என்பதையும் நிக்ரஹம் செய்து விட்டார்.** இதற்கெல்லாம் ஆயுதமும் உண்டு. அவர்களிடம் அது ரகஸ்யமாக இருக்கும். எதிரே வருபவர்கள் முன் பாகுபாடு இல்லாமல் பாயும். அந்த அஸ்திரத்தை ஸங்கல்பமும் செய்து ப்ரயோகிப்பதில்லை. தானாகவே ஸ்வாமி களிமிருந்து பாயும். கண்ணுக்குத் தெரியாது. சரீரத்தைப் பாதிக்காது. ஆளை உயிரோடு வதைக்கும் சக்தி உள்ளது. அதிலிருந்து தப்பிக்கவே முடியாது. மீண்டும் மீண்டும் அவருடைய சரணத்துக்கே கொண்டு சேர்க்கும் தன்மையுள்ளது. மிகவும் மிருதுவானது. **அந்த அஸ்திரம் பிரம்மாஸ்திரம் இல்லை. பிரேமை என்கின்ற அஸ்திரம் என்று சொன்னேன்.**

(தொடரும்)

ஸ்ரீ குருஜியின் சம்பாஷனைகளிலிருந்து-9

(பகவான் ஸ்ரீ ரமண மஹரிஷியின் அருணாசல அக்ஷர மண மாலை - ஸ்ரீ குருஜியின் உபன்யாஸத்திலிருந்து சில பகுதிகள் - தொடர்ச்சி)

மஹாத்மாக்களுடைய வாழ்க்கை திறந்த புஸ்தகம் மாதிரி இருக்க வேண்டும். இன்று தன்னை மஹாத்மா என்று கூறிக் கொள்ளும் நிறைய பேருடைய வாழ்க்கை முறை ரகசியமாக உள்ளது.

ஆனால் பகவானுடைய வாழ்க்கையோ ஒரு திறந்த புஸ்தகம். திருவண்ணாமலையில் அவர் வந்து அமர்ந்த காலத்திலிருந்து கடைசி வரை ஒரே மாதிரியாக இருந்தார். பகவான் ஆரம்பம் முதல் கௌபீனம் தான் அணிந்தார். பணத்தை அவர் கையாளவில்லை. பகவான், சமையலில் உதவுவது, எல்லோருடனும் சேர்ந்து தானும் சாப்பிடுவது, தனக்கு என்று எந்த கௌரவமும் எதிர்பார்க்காமல் எல்லோருடனும் பழகுவது என்று இருந்தார். இதுதான் ஞானத்தினுடைய உயர்ந்த லக்ஷணம்.

ஞானம் என்பது யதார்த்தம். யதார்த்தமான ஸ்வரூபத்தை சாட்சாத்காரம் செய்த ஞானி சர்வ ஜனங்களுடனும் பழகி தானும் அவர்களில் ஒருவராகவே இருப்பார். பகவானும் அப்படித்தான் இருந்தார். அவர் வாழ்க்கை முறையில் முரண்பாடுகள் இல்லை.

அநேகம் பேருடைய உபதேசங்களைப் பார்க்கும் பொழுது, அவர்கள் சாதனை க்ரமத்தில் இருக்கும் பொழுது கூறியதற்கும் பிறகு அவர்கள் கூறுவதற்கும் முரண்பாடு காணப்படும். ஆனால் பகவான் முதலில் “நான் யார்?” என்று ஒரு வியாசம் வெளியிட்டார், அதிலிருந்து கடைசி வரை அவருடைய உபதேசங்களில் எந்த மாறுதலும் இல்லை.

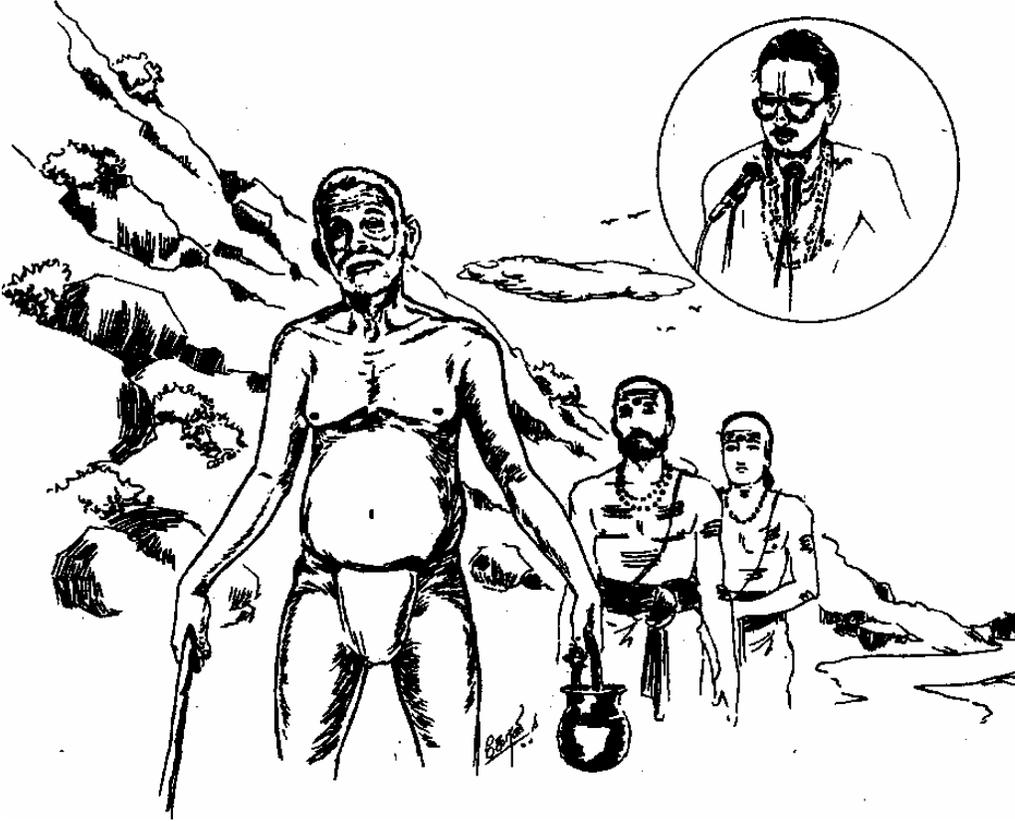
. பகவான் தன்னுடைய உயர்ந்த ஸ்திதியிலிருந்து கொஞ்சம் கூட இறங்கி வரவில்லை. அப்படியென்றால் ஜனங்களிடத்தில் அவருக்குக் கருணை இல்லையா? ஜனங்களுக்கு உபதேசம் செய்யக்கூடாதா? என்றால், சாதாரண மக்களையும் தன்னுடைய உயர்ந்த நிலைக்கு உயர்த்தக்கூடிய சமர்த்தராக அவர் இருந்த தினால், அவர் கீழே இறங்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

பகவான் “அனுவாத நூன் மாலை” சம்சாரம் என்றால் என்ன என்று கூறும் பொழுது “சித்தம் சிரிது அசைய சம்சாரம்” என்கிறார். ஸ்ரீ துக்காராம், ஸ்ரீ நாமதேவர் போன்ற மஹாத்மாக்களுடைய சரித்திரங்களைப் படிக்கும் பொழுது அவர்கள் மனைவி, குழந்தைகளுடன் இருந்ததாகத் தெரிகிறது. அதனால் அவர்களை சம்சாரி என்றும் கூற முடியாது. திருமணம் செய்து கொள்வதாலோ அல்லது குழந்தைகள் இருப்பதாலோ அவர்களை சம்சாரி என்று கூற முடியாது. அவ்வாறு இருந்தும், கவலைப்படாமல் சதா ஈஸ்வர ஸ்மரணையில் இருக்க வேண்டும். உலக பாரத்தை வகிக்கக்கூடிய பகவான், தன்னுடைய குடும்ப பாரத்தை வகிக்கமாட்டானா என்று நிச்சந்தியாக இருக்க வேண்டும். அவ்வாறு தான் ஸ்ரீ நாமதேவர் போன்ற மஹாத்மாக்கள் இருந்தார்கள்.

ஒருவன் சந்நியாச ஆசிரமத்தில் இருந்து கொண்டு உலக விஷயமாகக் கவலைப்பட்டால் கூட அவன் மனது சஞ்சலம் அடைவதால் அவன் சம்சாரியே தவிர சந்நியாசி ஆக மாட்டான். சந்நியாசம் என்பது, சர்வத்தையும் பரித்யாகம் பண்ணுவதுதான். ஞானிக்கு சங்கல்பம் கிடையாது. அப்படியென்றால், க்ரந்தங்களை எப்படி செய்கிறார்கள் என்றால், பகவானுடைய ப்ரேரணையினால் வர்ஷிக்கிறார்கள்.

“அருணாசல அக்ஷர மண மாலை” என்ற இந்த க்ரந்தத்தை பகவான் ரமணர் எப்பொழுது எழுதினார் என்றால், பகவானுக்கு கைங்கர்யம் செய்வதற்காக, பெருமாள் சாமி, பழனிச்சாமி என்று இரண்டு பக்தர்கள் இருந்தார்கள். அவர்கள் பகவானிடத்தில் ஒரு ஸ்லோகம் செய்து தருமாறு

பிரார்த்திக்கிறார்கள். பிசைக்காக கிராமத்திற்குச் செல்லும் பொழுது, ரமணாஸ்ரமத்தில் இருந்து வருகிறோம் என்று மக்கள் தெரிந்து கொள்வதற்காக வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். ஆனால் பகவான், "தேவாரம்" "திருவாசகம்" எல்லாம் இருக்க, தான் எதுவும் எழுத வேண்டியதில்லை என்று கூறி விட்டார்.

ஒரு சமயம் பகவான் கிரி பிரதக்ஷிணம் செய்யும் பொழுது அவர் கண் முன்னாடி அக்ஷரங்கள் தெரிகின்றன. அதை அப்படியே ஸ்லோகங்களாக வர்ஷிக்கிறார் பகவான். ஒரு பத்து ஸ்லோகம் பண்ணுவார், பகவானுடைய கண்களிலிருந்து ஜலம் வரும். உடனே சிறிது நேரம் அமர்ந்து விட்டு மீண்டும் தொடர்வார். இப்படியாக இந்த 108 ஸ்லோகங்களையும் செய்தார்.

“அருணாசல அக்ஷர மண மாலை”யில் உள்ள 108 ஸ்லோகங்களும், பக்தியும், ஞானமும் கலந்து அதி அற்புதமாக உள்ளது. மஹா பக்தர் என்று சிலரைத் தான் கூறுகிறோம். ராவணன் கூட ஸ்துதி பண்ணியிருக்கான். ஆனால் அதை யாரும் சொல்வதில்லையே. பகவத் சாட்சாத்காரம் ஆன மஹா பக்தர்கள் செய்கிற ஸ்துதி தான் சரியாக இருக்கும், சத்தியமாகவும் இருக்கும். அக்ஷர மண மாலையில் நிறைய பிரார்த்தனை இருப்பதால். அது பகவான் தனக்காகச் செய்த பிரார்த்தனை என்று அர்த்தம் இல்லை.

“**ஞான வைராக்ய சித்யத்தம் பிஷாம் தேஹீச பார்வதீ**” என்று அன்னபூர்ணாஷ்டகத்தில் ஸ்ரீ சங்கரர் பாடியிருக்கிறார். அதனால் ஸ்ரீ சங்கரருக்கு ஞான வைராக்கியம் இல்லை. அதனால் பிரார்த்தனை செய்தார் என்று அர்த்தம் இல்லை.

பக்தியில் ச்ருங்கார ரசம் என்று சொல்லக்கூடிய நாயகா நாயகி பாவத்தில் அக்ஷர மண மாலையில் உள்ள 108 ஸ்லோகங்களும் அமைந்து உள்ளன.

பக்தியில் பல விதமான பாவங்கள் உண்டு. பகவானை பலவிதமாகப் பாவிப்பது தான் பாவுக பக்தி. அவ்வாறு பாவிக்கிற காலத்தில், சாந்தமாக பாவிப்பார்கள் முழுக்ஷுக்கள். அனுமாரைப் போல் தாஸ்ய பாவத்திலும், வாட்சல்ய பாவத்தில் யசோதையைப் போலவும், அர்ஜுனனைப் போல் சக்கிய பாவத்திலும், ச்ருங்கார பாவத்தில் ஆண்டாளைப் போலவும் பக்தி பண்ணுவார்கள். நாயகா, நாயகி பாவம் என்று சொல்லக்கூடிய ச்ருங்கார பாவத்தில் மற்ற எல்லா பாவமும்

அடங்கியிருப்பதால் அதுவே உயர்ந்த பாவம் என்பது பக்தர்களுடைய அபிப்பிராயம். எவ்வாறு என்றால் இந்த ச்ருங்கார பாவத்தில் பக்தி செய்பவர்கள் தங்களுடைய நாயகனுக்கு அன்னம் போட்டு வாலனை செய்யும் பொழுது யசோதையைப் போலவும், நாயகனுக்கு கஷ்டங்கள் ஏற்படும் பொழுது ஆலோசனைக் கூறி, சமாதானப்படுத்தும்பொழுது, சக்கிய பாவத்திலும், நாயகனுக்கு கைங்கர்யம் செய்யும் பொழுது தாஸ்ய பாவத்திலும், பக்தி செய்ய முடிவதால் மற்ற எல்லா பாவங்களும் இதில் அடக்கம்.

ஏகாந்த பக்தியும் இந்த பாவத்தில் தான் இருக்கிறது. எப்படி ஆஞ்சநேயருக்கு ராமரைத் தவிர வேறு எதுவும் தெரியாதோ, எப்படி கோபிகைகளுக்கு கிருஷ்ணரைத் தவிர வேறு எதுவும் தெரியாதோ, அதே போல் பகவான் ரமணருக்கு அருணாசலேஸ்வரரைத் தவிர வேறு எதுவும் தெரியாது.

அக்ஷர மண மாலை என்று சொல்லும் பொழுது எழுத்துக்களால் ஸ்லோகம் அமைப்பதையும் குறிக்கும், மற்றும் அக்ஷரம் என்றால் நிற்குணம், ப்ரும்மம் என்றும் சொல்லலாம்.

அருணாசல அக்ஷர மண மாலை என்றால் அருணாசலத்தை சகுணமாகக் கொண்டு எழுத்துகளால் ஆன மண மாலை (wedding garland) என்று பொருள் கொள்ளலாம்.

ஆச்சர்யமான இந்த 108 பாட்டுக்களும் பக்தியும், வேதாந்தமும் கலந்து அதி அற்புதமாக உள்ளன. இந்த பாட்டுக்களுடைய அர்த்தத்தை வரிசையாகப் பார்ப்போம்.

(தொடரும்)

தொகுப்பு : **ஸ்ரீ முரளிதர தாஸன்**

பிரச்னோத்தர ரத்நமாலிகா-4

(தொடர்ச்சி)

(ப்ரச்நம் : கேள்வி. உத்தரம் : பதில், வினா-விடைத் தொடராக மணியான கருத்துக்களைக் கோர்த்துத் தருவதால் இந்நூல் ப்ரச்னோத்தர ரத்நமாலிகா' எனப்படுகிறது)

க்³ருஹமேதிபூ⁴ந்ச்ச மித்ரம்
கிம்? ப⁴ர்யா, கோ க்³ருஹீ ச? யோ யஜதே ।
கோ யஜ்ஞோ? ய: ச்ருத்யா
விஹித: ச்ரேயஸ்கரோ ந்ருணாம் ॥ 49

கே: கிரஹஸ்தாசிரமத்தினனுக்கு எது நட்பு?

ப : மனைவி.

கே: கிருஹஸ்தன் யார்?

ப : யஜ்ஞங்களைச் செய்கிறவன்.

கே: யஜ்ஞம் என்பது என்ன?

ப : செய்யப்பட வேண்டியது என்று வேதத்தால் எது விதிக்கப்பட்டு, நமக்கு சிரேயஸ்ஸைத் தருகின்றதோ, அது தான்.

கஸ்ய க்ரியா ஹி ஸப²லா?

ய: புநராசாரவாந்-சிஷ்ட: ।

க: சிஷ்டோ? யோ வேத³

ப்ரமாணவாந், கோ ஹத: க்ரியாப்⁴ரஷ்ட: ॥ 50

கே: கர்மாநுஷ்டானங்கள் எவனுக்குப் பலிக்கும்?

ப : ஆசாரமுள்ளவனாகவும், சிஷ்டனாகவும் இருப்பவனுக்கு.

- கே: யார் சிஷ்டன்?
 ப : வேதத்தைப் பிரமானமாகக் கொண்டவன்.
 கே: எவன் (இருந்தும்) செத்தவன்?
 ப : (சாஸ்த்ரம் விதித்த) கர்மாக்களைச் செய்யாதவன்.

கோ த⁴ந்ய: ? ஸந்ந்யாஸீ,
 கோ மாந்ய: ? பண்டி³தஸ் ஸாது⁴: ।
 கஸ்ஸேவ்ய: ? யோ த³ாதா,
 கோ தா³தா? யோ(அ)ர்தி²த்ருப்திமாதநுதே ॥ 51

- கே: எவன் தந்யன் (செல்வந்தன் அதாவது பாக்யவான்)?
 ப : ஸந்நியாஸி
 கே: எவன் மதிக்கப்படுகிறவன்?
 ப : (அறிவில்) பண்டிதனாகவும் (இதயத்தில்) நல்லவனாகவும் இருப்பவன்.
 கே: எவன் பணிவிடைக்குரியவன்?
 ப : வள்ளல்.
 கே: வள்ளல் யார்?
 ப : யாசிப்பவனுக்குத் திருப்தி செய்து வைப்பவன்.

கிம் ப⁴ாக்³யம் தே³ஹவதாம்?
 ஆரோக்³யம் க: ப²லீ? க்ருஷிக்ருத் ।
 கஸ்ய ந பாபம்? ஜபத⁴:
 க: பூர்ணோ? ய: ப்ரஜாவாந் ஸ்யாத் ॥ 52

- கே: உடலெடுத்தவருக்கு பாக்கியம் எது?
 ப : ஆரோக்கியம்.
 கே: எவன் பயன் படைத்தவன்?
 ப : உழவு செய்பவன். ("உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்" என்பதாகக் கொள்ளலாம். அல்லது

உவமையாக, விடா முயற்சி செய்கிறவன் எனக்
கருதலாம்.)

கே: பாபம் யாருக்கு இல்லை?

ப : ஜபம் செய்கிறவனுக்கு.

கே: நிறைந்தவன் யார்?

ப : நல்ல பிள்ளைகளை உடையவன்.

கிம் து¹ஷ்கரம் நராணாம்?

யந் மநஸோ நிக்³ரஹஸ்-ஸததம் ।

கோ ப்³ரஹ்மசர்யவாந் ஸ்யாத்?

யச்சாஸ்க²லிதோர்த்⁴வரேதஸ்க: ॥

53

கே: மனிதர்க்கு இயலாதது எது?

ப : இடைவிடாமல் மனதைக் கட்டிப்போடுவதே.

கே: எவன் பிரம்மச்சாரி?

ப : ஊர்த்துவ ரேதஸ்ஸுடையவன். (வீர்யத்தைக்
கீழ்முகமாகச் சிந்தாமல் மேல்முகமாக, ஏற்றியவன்.)

கா ச பரதே³வதோக்தா?

சிச்²சக்தி:, கோ ஜகத்பர்தா?

ஸூர்ய:, ஸர்வேஷாம் கோ

ஜீவநஹேது: ? ஸ பர்ஜந்ய: ॥

54

கே: பரதேவதை யார்?

ப : ஞானசக்தியான அம்பிகை

கே: உலகைத் தாங்குகிறவன் யார்?

ப : சூரியன்.

கே: (உலக) ஜீவனத்துக்குக் காரணம் எது?

ப : மழை.

க: குரோ? யோ பீ⁴த
 த்ராதா, த்ராதா ச க: ? ஸ கு³ரு: ।
 கோ ஹி ஜகத்³குருருக்த: ?
 சம்பு: ஜ்ஞாநம் குத: ? சிவாதே³வ ॥

55

கே: குரன் யார்?
 ப : பயப்பட்டவனை ரட்சிக்கிறவன்.
 கே: ரட்சிக்கிறவன் யார்?
 ப : குரு
 கே: ஜகத்குரு யார்?
 ப : சம்பு. (நித்யானந்த மூலமே சம்பு எனும் சிவபெருமான்.)
 கே: ஞானம் எங்கிருந்து கிடைக்கும்?
 ப : சிவனிடமிருந்தே.

முத்திம் லபே⁴த கஸ்மாத்?
 முகுந்த³ப⁴க்தே:, முகுந்த³: க: ?
 யஸ்தாரயேத³ வித்³யாம்,
 கா சாவித்³யா? யதாத்மநோ (அ) ஸ்பூ³ர்தி: ॥ 56

கே: மோக்ஷம் எவ்வாறு உண்டாகும்?
 ப : முகுந்த பக்தியால்.
 கே: முகுந்தன் யார்?
 ப : அவித்யைக் கடக்க வைப்பவன்
 கே: அவித்யை என்ன?
 ப : ஆத்மாவின் விளக்கமின்மை.

கஸ்ய ந சோகோ? ய: ஸ்யாத்
 அக்ரோத⁴:, கிம் ஸுக²ம்? துஷ்டி: ।
 கோ ராஜா? ரஞ்ஜநக்ருத்,
 கச்ச ச்வா? நீசஸேவகோ யஸ் ஸ்யாத் ॥

57

- கே: யாருக்குத் துக்கம் இல்லை?
 ப : கோபமற்றவனுக்கு.
 கே: ஸுகம் எது?
 ப : திருப்தி.
 கே: ராஜா யார்?
 ப : ரஜ்ஜனம் (மகிழ்ச்சி) ஊட்டுகிறவன்.
 கே: நாய் யார்?
 ப : நீசனுக்குத் தொண்டு செய்யவன்.

கோ மாயீ? பரமேசு:

க இந்த்³ராஜாலாயதே? ப்ரபஞ்சோ (அ)யம் ।

க: ஸ்வப்நநிபே⁴? ஜாக்³ரத்³

வ்யவஹார:, ஸத்யமபி ச கிம்? ப்³ரஹ்ம ॥ 58

- கே: மாயையை உடையவன் (மாயைக்கு ஆதாரமாக அதை அடக்கி ஆள்பவன்) யார்?
 ப : பரமேச்வரன்
 கே: இந்திர ஜாலம் எது?
 ப : பிரபஞ்சமே
 கே: கனவு போன்றது எது?
 ப : விழிப்பு நிலையிலுள்ள விவகார (உலக)ம்
 கே: ஸத்யம் எது?
 ப : ப்ரஹ்மம்

கிம் மித்²யா? யத்³வித்²யா

நாச்யம், துச்ச²ம் து? சசவிஷாணாதி³

கா சாநிர்வசநீயா?

மாயா, கிம் கல்பிதம்? த்³வைதம் ॥

- கே: மித்யை (கீழ் நிலையில் உண்மை போலிருந்து, மேல் நிலையில் பொய்யாவது) எது?
- ப : ஞானத்தினால் நாசமாவது. (அதாவது விவகார உலகம். முந்தைய ச்லோகத்துடன் இதைச் சேர்த்துப் பொருள் கொள்ள வேண்டும். விழிப்பிலேயே நாம் உணர்வதால் விவகார உலகம் தெரிந்தாலும், இதற்கு மேல் நிலையான ஞானத்தில் இவ்வுலகு பொய்யாக மறைந்துவிடும்.)
- கே: துச்சம் (குன்யம்) எது?
- ப : முயற் கொம்பு முதலியன. (முயலின் கொம்பு ஒரு நிலையிலுமே இல்லாத முழுப் பொய். அத்யந்த அஸத்.)
- கே : (நிஜம் பொய் என்று) சொல்லமுடியாதது எது?
- ப : மாயை
- கே : அதனால் கற்பிக்கப்படுவது என்ன?
- ப : த்வைதம். (ப்ரம்மம் வேறு, ஜீவன் வேறு என்ற எண்ணம்.)
- கிம் பாரமார்த்திகம் ஸ்யாத்?
அத்வைதம், சாஜ்ஞதா குதோ? (அ) நாதீ: ।
வபுஷ்ச போஷகம் கிம்?
ப்ராரப்³தம், சாந்நதாயி கிம்? சாயு: ॥ 60
- கே: எது பாரமார்த்திகம்? (உயர் பொருள் படைத்தது)
- ப : அத்வைதம். (ப்ரம்மமும், ஜீவனும் இரண்டல்ல, ஒன்றே என்பது.)
- கே : (இவற்றை வெவ்வேறாக எண்ணும்) அஞ்ஞானம் எதனால் உண்டாகிறது?
- ப : அதற்கு ஆதி இல்லை. (எனவே அதை உண்டாவதாகவே சொல்வதற்கில்லை.)

கே: உடம்புக்குப் போஷணை கொடுப்பது எது?
(போஷணை என்பது இங்கு உடம்பை வைத்து
ஆட்டுவதையே குறிக்குமேயன்றி, அதற்கு நல்ல
ஊட்டமளிப்பதை மட்டுமல்ல.)

ப : பிராரப்தம் என்னும் கர்மம்.

கே: அன்னத்தைக் கொடுப்பது யாது?

ப : ஆயுள். அன்னம் ஆயுளைக் கொடுப்பதாகத்
தோன்றினாலும், கர்மப்படி ஆயுள் விதிக்கப்பட்டுள்ள
வரையே, அன்னம் ஜீர்ணமாகிப் போஷிக்கும்.

கோ ப்³ராஹ்மணை ரூபாஸ்யோ?

கா³யத்ரயர்க்காக்³நிகோ³சர: சம்ப⁴: ।

கா³யத்ரயாமாதி³த்யே

சாக்³நௌ சம்பெ⁴ள ச கிம் நு? தத் தத்வம் ॥ 61

கே: பிராம்மணனால் உபாஸிக்க வேண்டியது யார்?

ப : காயத்ரி, சூரிய மண்டலம், அக்னி இவற்றில்
கோசாரமாகவுள்ள (புலனாகின்ற) சம்புவை.

கே: காயத்ரி, சூரியன், அக்னி, சம்பு இவர்களிடத்தில்
உள்ளது என்ன?

ப : தத் (எனும் ப்ரஹ்ம) தத்துவம்.

ப்ரத்யக்ஷதே³வதா தா?

மாதா, பூஜ்யோ கு³ருச்ச க: தாத: ।

க: ஸர்வதே³வதாத்மா?

வித்³யாகர்மாந்விதோ விப்ர: ॥

62

கே: பிரத்தியக்ஷ தேவதை யார்?

ப : தாயார்.

கே: பூஜிக்கவேண்டிய குரு யார்?

ப : தகப்பனார்.

கே : ஸகல தேவ ஸ்வரூபி யார்?
ப : ஞான கர்ம ஸித்தியுடைய பிராம்மணன்.

கச்ச குலஷ்யவேறுது?

ஸந்தாப: ஸஜ்ஜநேஷு யோ(அ)காரி ।
கேஷாமமோக'வசநம்?

யே ச புந: ஸத்யமௌந ச மசீலா: ॥ 63

கே : குல நாசத்துக்குக் காரணம் எது?

ப : ஸாது ஜனங்களுடைய உள்ளத்தில் தாபத்தை
உண்டாக்கும் கெட்ட செய்கை.

கே : யாருடைய சொல் தவறாமல் பலிக்கும்?

ப : ஸத்தியம், மௌனம், மனவடக்கம் ஆகிய சீலங்களை
உடையவர் சொல்.

கிம் ஜந்ம? விஷயஸங்க?

கிமுத்தரம் ஜந்ம? புத்ர: ஸ்யாத ।
கோ(அ) பரிஹார்யோ? ம்ருத்யு:.

குத்ர பதீம் வித்யஸேச்ச? த்ருக்புதே ॥ 64

கே : ஜன்மத்துக்குக் காரணம் யாது?

ப : விஷயத்தில் பற்று.

கே : மேல் ஜன்மம் எது?

ப : புத்திரன்.

கே : பரிஹாரம் செய்யமுடியாதது எது?

ப : சாவு.

கே : காலை எங்கே வைக்கவேண்டும்?

ப : கண்ணுக்குப் பரிசுத்தம் என்று தெரிந்த இடத்தில். (தூய
ஒழுக்கத்தில் நடக்க வேண்டும்.)

பாத்ரம் கிமந்நத³ாதே?
 கஷுதி³தம், கோ(அ)ர்ச்சயோ ஹி?ப⁴க³வத²வதார: ।
 கச்ச ப⁴க³வான்? மஹேச:
 சங்கர நாராயணாத்மைக: ॥

65

- கே : அன்னதானத்திற்குப் பாத்திரன் யார்?
 ப : பசியுள்ளவன்.
 கே : யாரை அர்ச்சிக்கவேண்டும்?
 ப : பகவத் அவதாரத்தை.
 கே : பகவான் யார்?
 ப : சங்கரனும் நாராயணனுமாகிய ஒரே பெரிய ஈசன்.

ப²லமபி ப⁴க³வத்பக⁴தே:
 கிம்? தல்லோகஸ்வரூபஸாக்ஷாத்வம் ।
 மோஷ்ச்ச கோ? ஹ்யவித்யாஸ்தமய:
 க: ஸர்வேத்யூ⁴:? அத²சோம் ॥

66

- கே : பகவத் பக்திக்குப் பலன் எது?
 ப : அவனுடைய லோகம், ஸ்வரூபம் இவற்றின் ஸாக்ஷாத்காரம் (ப்ரத்யக்ஷ அநுபவம்).
 கே : மோக்ஷம் எது?
 ப : அவித்யை அழிதல்.
 கே : ஸகல வேதங்களுக்கும் உற்பத்தி(யும் லயமும்) எது?
 ப : ஓம்.

இத்யேஷா கண்ட²ஸ்த²ா
 ப்ரச்சநோத்தார ரத்நமாலிகா யேஷாம் ।
 தே முக்தாரப⁴ரணா இவ
 விமலாச் சாப⁴ாந்தி ஸத் ஸமாஜேஷு ॥

67

இந்தப் பிரச்னோத்தர ரத்நமாலையைக் கழுத்தில் (கருத்தில்) தரித்தவர்கள் முக்தாபரணங்கள் (முக்தர்களுக்குள் சிறந்தவர்) போல், நிர்மலமாக நல்லோர் நிறைந்த ஸபைகளில் பிரகாசிப்பார்கள்.

(ஸ்ரீ ஆதி சங்கரர் அருளிய 'ப்ரச்னோத்தர ரத்நமாலிகா' முற்றுப்பெற்றது.)

முன் அட்டைப் படம் :

பத்ரிநாத் யாத்திரை - 'ஜோஷிமட்' டில் ஸ்ரீ குருஜியும், பக்தர்களும்.

பின் அட்டைப் படம் :

மதுரா பிருந்தாவன யாத்திரை - 'கோவர்த்தனகிரி'யில் ஸ்ரீ குருஜி.

செய்திகள்

மார்ச் 19ந் தேதி முதல் 25ந் தேதி வரை

ஐதராபாத்தில் 'ஸ்ரீ ராம நவமி Cultural Festival' 35-ம் வருஷமாகக் கொண்டாடப் பட்டது.

இந்த வருஷம் ஸ்ரீ குருஜி அவர்கள் கலந்து கொண்டு செகந்திராபாத் Keyes High School வளாகத்தில், மார்ச் 19 முதல் 25 வரை, 'பக்த விஜயம்' ப்ரவசனம் நிகழ்த்தினார்கள். திரளான பக்தர்கள் கலந்து கொண்டு கதா ச்ரவணம் செய்து ஆனந்தித்தனர். விழாவின் ஏற்பாடுகளை, சங்கத்தின் நிர்வாகி திரு. சுபஸ்ரீ அவர்கள் மிகவும் நன்றாக செய்திருந்தார்.

அந்நாட்களில் ஸ்ரீ குருஜி ஸ்ரீ ரவிச்சந்திரன், C.A. அவர்கள் க்ருஹத்தில் தங்கியிருந்தார்.

மார்ச் 27 & 28ந் தேதியன்று

சென்னை நெசப்பாக்கம் மாரியம்மன் கோயில் குறுக்குத் தெருவிலுள்ள ஸ்ரீ மோகன் அவர்கள் க்ருஹத்தில் 'ஸ்ரீ ராமநவமி'யை முன்னிட்டு, 27-ந் தேதி இரவு திவ்ய நாமமும் 28-ந் தேதி காலை ராமாயண ஜனை கட்ட பாராயணமும், தொடர்ந்து சீதா கல்யாணமும் நடந்தன. தொடர்ந்து பாகவத ததீயாராதனையும் நிகழ்த்தப்பட்டது.

ஸோமயாஜி ஸ்ரீ மல்லிகார்ஜுன ஸர்மா அவர்கள் பாராயணம் செய்தார். ஸ்ரீ கல்யாணராம பாகவதர் நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொண்டார்.

மார்ச் 28ம் தேதியன்று

இரவு 7 மணியிலிருந்து 8.30 மணி வரை, சென்னை அசோக் பில்லர் அருகிலுள்ள இந்திரா காலனி ஸ்ரீ கணபதி ஆலயத்தில் 'ஸ்ரீ போதேந்திராள்' பற்றி ஸ்ரீ குருஜி சுருக்கமான ப்ரவசனம் செய்தார்.

ஏப்ரல் 2ந் தேதி

பங்குனி உத்திரத்தை முன்னிட்டு கும்பகோணம் ஸ்ரீ சாரங்கபாணி கோயிலில் ஸ்ரீ குருஜி, பெருமானுக்கு கல்யாண உத்ஸவம் நடத்தினார்கள்.

நடக்க இருக்கும் நிகழ்ச்சிகள்

மே 1ந் தேதி முதல் 7ந் தேதி வரை

சென்னை ஆதம்பாக்கம் 'கைங்கர்ய ஸபா'வில் - 'பக்த வீஜயம்' - ஸ்ரீ குருஜி உபன்யாஸம் நிகழ்த்துகிறார்கள்.

மே 5ந் தேதி - 'அனுஷம்'

சித்திரை மாத 'அத்வைத ஸித்தி வாக்யார்த்த ஸதஸ்' நடைபெறும்.

மே 8ந் தேதி முதல் 14ந் தேதி வரை

சென்னை கே.கே.நகர் முத்து மாரியம்மன் கோயிலில் ஸ்ரீ குருஜியின் 'பக்த வீஜயம்' - ப்ரவசனத் தொடர் நிகழவுள்ளது.

ஜூன் 1ந் தேதி - 'வைசாக அனுராதா'

ஸ்ரீ மஹா பெரியவாளின் 103-வது ஜயந்தி மஹோத்ஸவம்.

மங்களானி பவந்து.

மதுரமுரளி

Registered as Newspaper in India

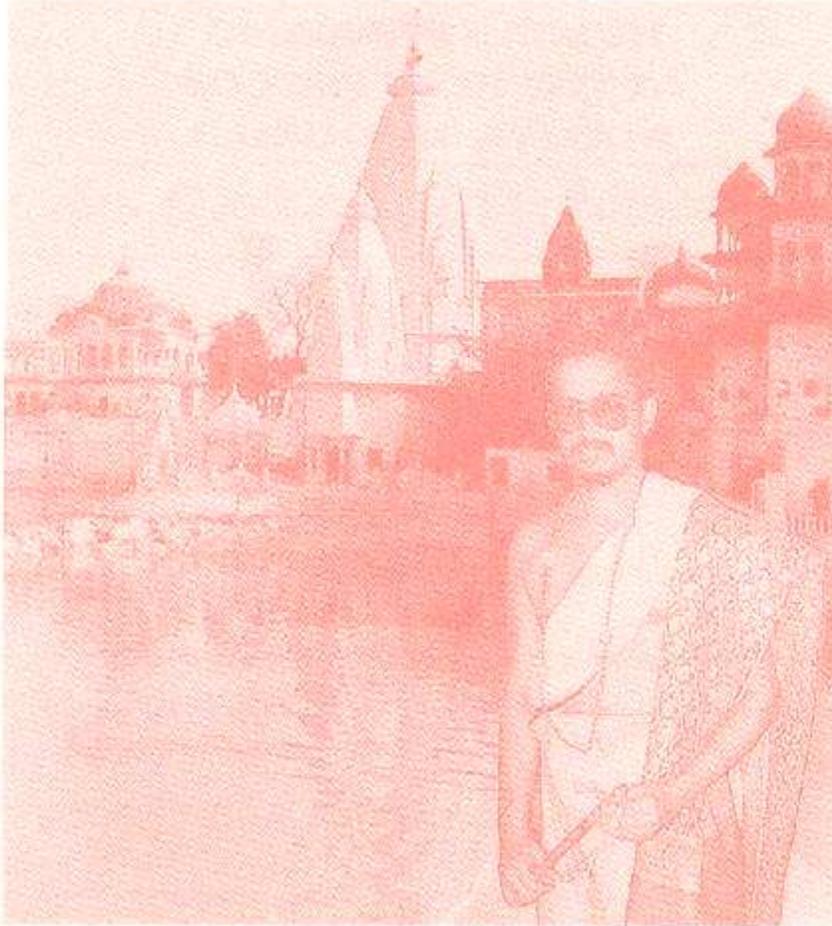
R. Dis. 2032/95
Single Copy Rs. 5/-

Regd. No. TN/MS/(S)/714
Annual Subs. Rs. 60/-

வேண்டி : 1

மே 1996

காணம் : 10

Published by V. Sankaran on behalf of Guruji Sri Muralidhara Swamigal Mission, 24, Netaji Nagar, Jafferkhanpet, Madras 600 083 and Printed by Mrs. Sri Kalaivani of Sri Maruthy Laser Printers, 174, Peters Road, Madras - 600 014. Editor : S. Sridhar